

ג'יין בורקין שוכבת עם ג'וזף ד'אלסנדרו ב"יצאנית בע"מ" ועם ז'אן-קלוד בריאלי ב"אני אוהב אותך" — אני יודעת שיש לי יושב גדול —

חמה, אחר-צהריים של פורענות, בושם נשים, צמד בכותרות.
ירושלים: זהות גנובה, אחר-צהריים של פורענות, אהבה ומילחמה.
חיפה: האנגליה הרומנטית, המפיקים, תמונות מחיינישואין.

תל-אביב

*****פרט מתוק** (פריס, צרפת — קנדה) — סרטו הפרוע והמרשים של דו'אן (מיסטר האורגניזם) מאקאביב, המבטא בצורה חזונית מדהימה את אכזבתו של הבמאי מן הקומוניזם והקאפיטליזם גם יחד. רק לצופים המוכנים לחשוב בשעת הצפייה.

*****צמד בכותרות** (אלנבי, ארצות-הברית) שני בדרנים בדימוס שבים להופעת-אורח בטלוויזיה, בקומדיה שגונה ומבריקה של גיל סימון, תנהגית מהופעה מזהירה של שני שחקנים בתפקידים הראשיים: ואלתר מתאו וג'ורג' ברנס.

*****כושם נשים** (מוגרבי, איטליה) — סרן עיוור ושרתו הצעיר יוצאים למסע מטורינו לנאפולי, קומדיה שחורה מבריקה של דינו ריוז, לפחות במחצית הראשונה של הסרט, עם הופעה קולנועית נדירה של ויטוריו גאסמן בתפקיד הראשי.

*****אהבה ומילחמה** (גת, ארצות-הברית) — וודי אלן משתולל ברוסיה של המאה שעברה, כשהוא יוצר סלט משעשע ומטורף מטולסטוי, דוסטויבסקי, צ'כוב, אייזנשטיין, אינגמר ברגמן ועוד. הומור למשכילים.

ירושלים

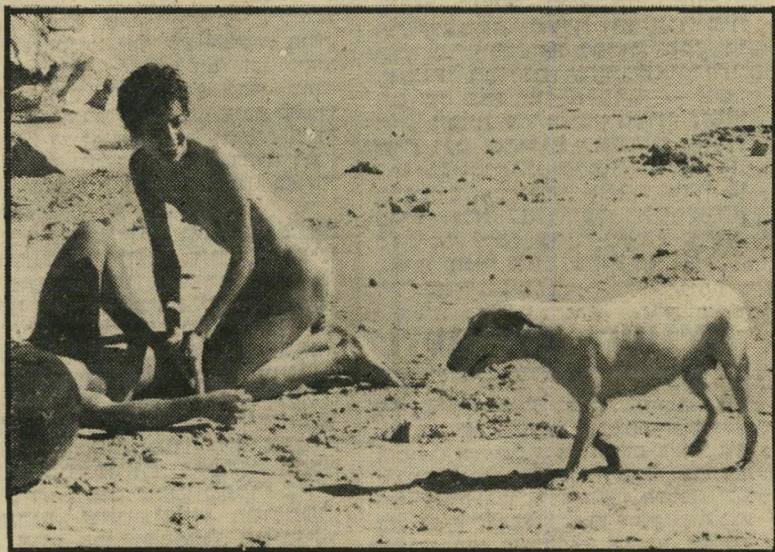
*****זהות גנובה** (אורג'יל, אייטליה) — כתב-טלוויזיה קץ במיקצועו ו"שואל זהות של סוחר-נשק בסרט מרשים ומעמיק של מיכלאנג'לו אנטוניוני, על משכיל המחפש — לשווא זהות ראוייה לשמה בעולם המודרני. עם ג'ק ניקולסון ומריה שניידר.

*****אחר-צהריים של פורענות** (אורנע, ארצות-הברית) — שיחזור כישרוני של מעשה-השוד שלומיאלי ומורו, ש"קרה באמת בניו-יורק לפני ארבע שנים, מאפשר לבמאי סידני לומט להפגין את תיסקולי הכרך הגדול, כשהוא נעזר באל פאצינו, כשודד ההומוסקסואלי ההופך כו"רת ראשית במשך שעה קלה.

חיפה

*****האנגליה הרומנטית** (אר, רה, אנגליה) — המשולש הנצחי — בעל אשה ומאהב — מאפשר לבמאי ג'וזף לוי להעלות סידרה של בעיות חברתיות המ"עסיקות אותו: מקומה של האשה בחברה, יחסים בין המימסד לאלה הטוענים הם מחוץ לו, ואפילו יחסים בין החיים ליצירה האמנותית. עם מייקל קיין, גלנדה ג'קסון והלמט ברגר.

*****תמונות מחיינישואין** (עממי, שוודיה) — אינגמר ברגמן חודר לתוך מוסדהנישואין המודרני ומאיר כל פינה אפלה בו — בסרט שידבר לא רק אל חסידי הבמאי השוודי, אלא אל לב כל מי שמוסד הנישואין מוכר לו.

בורקין ב"יצאנית" — וזהה שחור

אבל נראה שאיכות האביזורים וכשרון הישימוש בהם, משכנעים את הגברים הרבה יותר מגודלם וצורתם האבסולוטיים. למעשה, נראה שכל פרט בדמותה חשוב למעריצים, כך, למשל, כשראו אותה ב"סירטה החדש בתיסרוקת קצרה, כמה מייד זעקה גדולה: היכן הרעמה המפורסמת והסכסית שלה? כדי להרגיע את המעוררנינים, מיהרה ג'יין להודיע שהתיסרוקת הקצרה אינה אלא פיאה, שמחתייה נותרה הרעמה כשהיתה מאוזמתמידי.

שחקנית גדולה? לא-ידווקא. אבל יכול מאד להיות שבין המוני השחקניות הדור, חקת זו את רגלי זו על בד הקולנוע. רשאית ג'יין לראות עצמה כנציגה היולמת ביותר של בוגרי מהפכת המין, אלה שהמיטה עבורם אינה מקום אפל לחוויות אסורות, ולא במה להפגנת-מחאה כלשהי, אלא חלק בלתי-נפרד מן החיים. טבעי, ששוט, חיוני, ונעים. ואלה בדיוק התחושות שהיא מצליחה להמחיש על הבד.

תדרין

חובה לראות:

תל-אביב: פרט מתוק, אהבה ומיל-

נוה לכודת

בגן היום?

הכל למען התואר (סינמה 2, תל-אביב, ארצות-הברית) — סרט זה יכול לשמש מדד מעניין לשינוי בחלד-הרחוחות בקאמפוס האוניברסיטאי האמריקאי, מאז שנות השישים. בהיבט זה התנהל בין כותלי אוניברסיטאות עד לפני חמש-שש שנים, היה בהכרח ביטוי למחאה חברתית, למרד במימסד ולשלילת כל הערכים המקודשים של הדור הקודם, חוזר הבמאי ג'יימס בריג'ס אל מערכת-הערכים הישנה המקובלת. גיבורו, סטודנט מן הפרובינציה שבא ללמוד מישיבה פטים בהארווארד, הוא מאמין אדוק בציונים ובחשיבותם, כמוהו ככל חבריו לספסל הלימודים. והסרט כולו, למרות סיום ממוקפק במקצת, האמור להטיל ספק בערכי האב-סולוטי של התואר האקדמי כמטרה בחיים, מצביע בכי-ור על כך שמיעדי-המחאה שייכים כבר לעבר.

לעומת זאת מנסה בריג'ס להתמודד עם בעיות אחרות. הארווארד מוצגת כמטחנה משוכללת ויוקרתית הנוטלת צעירים תוססים ועצמאיים, והופכת אותם מוצרי צריכה המונית, הדומים זה לזה כשתי טיפות-מים, מדק"למים אותם מישפטים, נוקטים אותן עמדות ומשתדלים להפוך העתקים חיוורים של מחנכיהם.

פרופסור קינספילד, המייצג בסרט את מחנכי דור המישפטים החדש — שחצן, תוקפני ומזלזל — יורד לחיי תלמידיו, ומעורר את הערצתם ושינאתם גם יחד ביזע העצום שהוא מפגין, בנימה הלולגנית שבה הוא פונה אליו. הם, ועצם העובדה שהפרופסור מרצה על "חוזים", מאפ"ש שרת ליצור הקבלה מעניינת בין סיפרי החוקים והתק"דימים של חסטודנט בכיתה, לבין יחסיו עם בתו של הפרופסור, המתקשה לקבל את כניעתו מול שיטת-לוי-מודים הרומסת לחלוטין את אישיות הלומד. אבל בסופו של דבר, בריג'ס אינו מעזי ללכת עד הסוף.

טימותי בוטומס: במטחנה האקדמית

הוא אינו יכול להעלות על הדעת כל שיטת-חינוך עדיפה על הקיימת, והתואר הוא עדיין האמצעי היחיד לקידום, גם אם הוא מושלך למים בסצינה האחרונה (תמיד אפשר לקבל העתק). לכן, הסרט אינו הרבה יותר ממלודרמה, אומנם משו"חקת היטב (חמפיקלשעבר ג'ון האוזמן קיבל אוסקר על גילום הפרופסור הקשוח), טימותי בוטומס נראה כן וטיבעי בתפקיד הראשי, וחצלס גורדון (הסנדק) ויליס משיג אפקטים מרשימים בעזרת כיתמי-צבע חריפים על רקע אפרורי, ומצטיין במיוחד בסצינת הפריצה לתוך סיפריית הארווארד, העושה רושם חזותי חזק. לכן, גם אם מערכת החינוך לא תצא נשכרת במיוחד מסרט זה, לקהל זה לא יפריע.